

عنوان مقاله:

بررسی تغییرپذیری رژیم بارش در ایران

محل انتشار:

فصلنامه آب و خاک، دوره 25، شماره 6 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سعید موحدی

حسین عساکره

علی اکبر سبزی پرور

ابوالفضل مسعودیان

زهره مریانجی

خلاصه مقاله:

چکیده در این تحقیق با استفاده از بررسی و مقایسه داده های میان یابی شده ایستگاه های هواشناسی در چهار دهه اخیر (۱۳۴۴-۱۳۸۳) به مطالعه تغییرات رژیم بارش کشور از طریق تحلیل هم سازها پرداخته شد. پس از انجام آزمون های آماری جهت صحت سنجی داده ها بر اساس تحلیل هم سازها در چهار دهه، مشخص شد که مقدار پراش هم ساز اول (حدود ۹۰ درصد) در چهار دهه تغییرات زیادی نکرده است. یعنی رژیم بارش غالب در کشور همچنان زمستانه است. مقدار پراش هم ساز دوم با تغییرات و جابجایی هم مقدارهای بارش همراه بوده است، مقدار پراش هم ساز سوم در دهه سوم و چهارم با افزایش چشم گیری رو به رو است که به معنای پیدایش رژیم های جدید بارش محلی در برخی نقاط کشور است. مقدار دامنه هم ساز دوم در منطقه آذربایجان از دهه اول به بعد کم می شود (حدود ۲۰ میلی متر) و در دهه چهارم به حداقل خود می رسد (حدود ۱۲ میلی متر)، یعنی مقدار بارش های همرفتی فصل بهار در دهه چهارم در این مناطق کمتر شده است. دامنه هم ساز سوم در مناطق جنوب شرق، جنوب غرب و ارتفاعات زاگرس در دهه سوم و چهارم نسبت به دهه های اول و دوم افزایش قابل ملاحظه ای نشان داد و این افزایش در منطقه سیستان و بلوچستان بیشتر از سایر نقاط بود. این نتیجه از تغییرات قابل ملاحظه رژیم بارش در مناطق یاد شده خبر می دهد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: پراش، مقدار (t)، میان یابی، هم سازهای بارش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1389266>

